

Arrest

nr. 88 115 van 25 september 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 25 juni 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 mei 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. VANDEVOORDE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 29 maart 2012 het Rijk binnen en diende op 30 maart 2012 een asielaanvraag in. Op 29 mei 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Sri Lankaanse nationaliteit en bent u afkomstig uit Batticaloa. U bent van etnische gemengde afkomst, maar beschouwt zichzelf als van Singhalese origine. Uw moeder

is Singhalese, uw vader is een Burgher. Toen u 10 jaar oud was, werden uw beide ouders en uw broer in jullie woning in Batticaloa gedood door aanhangers van de politieke partij JVP (Janatha Vimukthi Peramuna; Engels: People's Liberation Front). Buiten dat u nog vernomen hebt dat dat deze moorden verband zouden houden met de toenmalige verkiezingen, weet u hierover niets meer te vertellen. Na deze moorden werd u door een tante van u ondergebracht in een klooster in Narayanpiti. Daarna verbleef u in totaal negen jaar, waarvan de eerste twee jaar met uw zus. Hierna vertrok zij zonder iets te zeggen, waarna u ook nooit meer iets van haar vernomen hebt. Na die negen jaar in het klooster bleef u in de regio van Narayanpiti wonen. U was er woonachtig in verschillende logementen en werkte in textielfabrieken in de omgeving. Doordat u het nut niet inzag om in Sri Lanka te blijven, waar u bovendien toch geen familie had, besloot u samen met twee vrienden van u in 2005 Sri Lanka te verlaten. In januari 2005 verliet u Sri Lanka en reisde u via Libië en Turkije naar Griekenland. Daar kwam u in maart 2005 aan. Na uw aankomst in Griekenland vroeg u er asiel aan. De daaropvolgende jaren zou u in deze asielaanvraag drie keer gehoord worden door de Griekse autoriteiten. U ontving evenwel tot uw vertrek uit Griekenland nooit een beslissing in deze asielaanvraag. Daar u evenwel van uw advocaat in Griekenland vernam dat u niet diende te hopen op een positieve beslissing in uw asielaanvraag, u vernam in dit verband tevens dat de Griekse autoriteiten door de aanhoudende problemen in het land gestopt zijn met het verlenen van de vluchtelingenstatus, en omdat u het er economisch zeer moeilijk had om er te overleven en bovendien ook nog eens met racisme omwille van uw donkere huidskleur werd geconfronteerd, besloot u in 2012 Griekenland te verlaten. Tot dan woonde u onafgebroken sinds 2005 in Griekenland. In het bezit van een vals paspoort reisde u op 29 maart 2012 met het vliegtuig naar België. Op 30 maart 2012 diende u hier in België een asielaanvraag in. U zegt niet meer terug te willen keren naar Sri Lanka omdat u er niemand hebt om u te helpen, er niets kan gaan doen. U hebt er ook geen plaats om te verblijven en beschikt daarenboven evenmin over het nodige geld om terug te keren. Ter staving van uw identiteit en asielaanvraag legde u twee documenten neer uitgereikt door de Griekse autoriteiten. Het betreft hier een document van registratie d.d. 14 juni 2006 en een vreemdelingskaart voor asielzoekers.

B. Motivering

Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat u geen elementen of gegevens heeft aangehaald waaruit blijkt dat u Sri Lanka heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat u zich alsnog op de bedoelde vrees kan beroepen in geval van een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst. Er dient eveneens te worden vastgesteld dat op basis van de door u ingeroepen feiten niet kan gesteld worden dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Wat betreft de door u aangehaalde hoofdmotief voor uw vertrek uit Sri Lanka in 2005, met name dat u er niets meer had om er nog langer te blijven, alsook wat betreft de door u aangehaalde redenen waarom u anno 2012 niet zou kunnen terugkeren naar Sri Lanka, met name dat u er niemand meer hebt, er niet over een verblijfsplaats beschikt en het u daarenboven ontbreekt aan de nodige financiële middelen om terug te keren, dient te worden opgemerkt dat deze door u aangehaalde feiten van louter persoonlijke en socio-economische aard zijn en op zich niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Evenmin houden deze motieven verband met de bepalingen van de definitie van subsidiaire bescherming.

Aanvullend hierbij dient tevens opgemerkt te worden dat u luidens uw verklaringen afgelegd op het Commissariaat-generaal na uw aankomst in Griekenland in 2005 via het Srilankaans consulaat in Griekenland en de Srilankaanse ambassade in Rome (Italië) met succes een aanvraag indiende tot het bekomen van een Srilankaans paspoort, identiteitskaart en geboorteakte. Een dergelijk handelen is evenwel maar moeilijk in overeenstemming te brengen met een daadwerkelijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, noch met een risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegd Griekse documenten zijn niet van die aard bovenstaande vaststellingen aangaande uw vrees ten aanzien van Sri Lanka te wijzigen. Uw identiteit, alsook uw verblijf en uw asielaanvraag in Griekenland worden ook niet door mij betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

Waar verzoekster vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

2.2. Verzoekster voert in een eerste middel de schending aan van art. 48/3 vreemdelingenwet, in een tweede middel de schending van art. 48/3 vreemdelingenwet, in een derde middel de schending van art. 3 EVRM en in een vierde middel de *“Gezamenlijke schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht, als algemeen rechtsbeginsel en in het bijzonder als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, zoals aan de Commissaris-generaal opgelegd door de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen”*.

2.3. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoekster werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg haar asielmotieven uiteen te zetten, haar argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van haar keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoekster kreeg bovendien de kans om in haar vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden.

2.4. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoekster kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoekster de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoekster de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoekster meent dat haar problemen hun oorsprong vinden in de politieke werkzaamheden van haar ouders, die tegenstanders waren van de JVP (Janatha Vimukthi Peramuna) en dat de autoriteiten niet bij machte zijn op te treden tegen deze vorm van geweld. Aangezien de politieke problemen en onlusten nog steeds voortduren en verzoekster haar afkomst niet kan verloochenen, is er geen reden om aan te nemen dat verzoekster geen gegronde reden voor vrees dient te hebben bij een terugkeer naar haar land van oorsprong. De economische problemen van verzoekster zijn slechts het gevolg van haar “politieke etiket” dat haar door de buitenwereld wordt opgespeld, zodat niet correct door het CGVS

kan worden gesteld dat louter economische problemen aan de basis liggen van het asielrelaas. Nochtans biedt de Vluchtelingenconventie bescherming aan verzoekster vanwege haar "politieke etiket" dan wel door het behoren tot een "sociale groep", namelijk alleenstaande en kwetsbare vrouwen, zoals ook bevestigd door de opstellers van de Vluchtelingenconventie, waarbij verzoekster een niet nader geïdentificeerde passage citeert.

3.1.1. Om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. De Raad wijst erop dat het loutere feit dat, meer dan twintig jaar geleden, verzoeksters ouders en broer beweerdelijk zouden zijn gedood door aanhangers van de JVP – hetgeen niet werd aangetoond, noch aannemelijk gemaakt gezien verzoekster hieromtrent verklaarde "*de mensen zeiden dit; maar ik weet niet exact wat het probleem was*" (gehoor p. 3) – volstaat niet om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag aan te tonen. Verzoeksters vrees moet gegronde, concreet, actueel en persoonlijk zijn en verzoekster licht niet toe waarom haar situatie nu anders zou zijn dan tijdens de negen jaar die ze na het overlijden van haar ouders in Sri Lanka heeft doorgebracht. Een louter abstracte, vage, onpersoonlijke of hypothetische vrees volstaat niet om een beroep op internationale bescherming te funderen. Verzoekster verduidelijkt allerm minst dat de voorgehouden dood van haar ouders en broer een persoonlijke en actuele vervolging uitmaakt die ingegeven is door één van de vijf redenen vermeld in het Verdrag van Genève, te weten omwille van zijn ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging.

3.1.2. Verzoeksters voorgehouden vrees in het verzoekschrift klemt verder met verzoeksters eerdere verklaringen. Verzoekster verklaarde dat ze Sri Lanka verliet omdat "*ik dacht dat het geen nut had in Sri Lanka te [blijven]; ik had er geen familie; ik kwam samen met mijn vrienden en verliet het land*" en "*Ik heb geen redenen om Sri Lanka te verlaten; ik kreeg er hulp van niemand; ik had er niemand dus ik verliet het land*" (gehoor p. 4), dat ze Griekenland verliet omdat ze niet kon werken en de levensomstandigheden moeilijk waren (gehoor p. 7) en haalde verder als vrees om terug te keren aan "*Ik heb daar niemand meer, ik zal daar eenzaam zijn*" (vragenlijst 3. 4) en "*Nee, ik ben niet bang om naar Sri Lanka te gaan (...)*" (gehoor p. 7). Verzoekster roept initieel de dood van haar ouders en broer niet in als asielmotiveel (vragenlijst 3.5). Derhalve zijn deze vertrekmotieven wel degelijk economisch en persoonlijk van aard, waardoor zij geen beroep kan laten gelden op internationale bescherming.

Tot slot wijst de Raad erop dat reeds in de bestreden beslissing werd vastgesteld dat verzoekster ongehinderd Sri Lankaanse identiteitsdocumenten kon aanvragen (gehoor p. 5). Verzoekster kan dan ook niet volharden in de bewering dat zij in de negatieve aandacht staat van haar overheid.

3.1.3. De Raad wijst er in deze tevens op dat het louter behoren tot een sociale groep –in zoverre alleenstaande vrouwen in Sri Lanka al een sociale groep zijn in de zin van het Vluchtelingenverdrag– niet volstaat om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag aan te tonen. De vervolgingsvrees dient immers steeds *in concreto* te worden aangetoond, waarbij deze moet afgewogen worden ten opzichte van het land van herkomst. Verzoekster haalt in deze geen concrete vervolgingsfeiten aan.

3.2. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire beschermingsstatus

4.1. Verzoekster meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoekster meent dat voortdurende schendingen van mensenrechten in Galle alsook daarbuiten trieste realiteit zijn en dat de lokale autoriteiten niet bij machte zijn op te treden tegen de gewapende politieke conflicten. Uitwijken naar een andere regio buiten Galle is evenmin een optie. Ter illustratie citeert verzoekster bepaalde passages uit het *Annual Report 2012 Sri Lanka* van *Amnesty International*. Verzoekster beweert verder dat door de afwijzing van de

asielaanvraag zij *de facto* gedwongen wordt het Belgisch grondgebied te verlaten, waardoor zij zich zou blootstellen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen in Sri Lanka. Hierdoor wordt art. 3 EVRM geschonden.

4.2. Met betrekking tot verzoeksters verwijzingen naar het mensenrechtenrapport dient te worden vastgesteld dat dergelijke algemene verwijzingen niet volstaan om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

4.3. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Ten slotte wijst de Raad erop dat hij een administratief rechtscollege is waarvan de uitspraken geen precedentswaarde hebben (RvS 28 maart 2006, nr. 156.942). Verzoekster toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.4. Artikel 3 van het EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus werd getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ 17 februari 2009, C-465/07, *Elgafaji*, <http://curia.europa.eu>). De Raad benadrukt tevens dat er in onderhavige procedure geen uitspraak gedaan wordt over een terugleidingsmaatregel, maar uitsluitend over de toekenning van de vluchtelingenstatus (artikel 48/3 van vreemdelingenwet) en het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus (artikel 48/4 van dezelfde wet). Derhalve worden de motieven die hiermee verband houden, evenmin dienstig aangevoerd.

4.5. Verzoekster stelde een “beroep tot vernietiging” in. De Raad stelt vast dat gelet op wat voorafgaat de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag heeft besloten. Verzoekster maakt geenszins aannemelijk dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu zij niet aantoonde dat de gegrondheid van haar asielmotieven onvoldoende werd onderzocht noch zelf ook maar enigszins elementen aanvoert waaruit kan blijken dat verder onderzoek noodzakelijk is.

4.6. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig september tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK